

Var Goldman Sachs nu også det rigtige valg for Dong?

I debatten får man ofte det indtryk, at det var godt for Dong at få Goldman Sachs med i ejerkredsen, for GS er jo i det mindste kendt for at være dygtig til at tjene penge.

AA

OLE RISAGER, PROFESSOR, PH.D. COPENHAGEN BUSINESS SCHOOL, FREDERIKSBERG

I debatten får man ofte det indtryk, at det var godt for Dong at få Goldman Sachs med i ejerkredsen, for GS er jo i det mindste kendt for at være dygtig til at tjene penge.

Men er det nu også rigtigt, eller er det bare Wall Street-spin?

For at besvare dette må vi se på bankens evne til at tjene penge over en længere periode. Ser vi på perioden 2006-16, har GS givet et beskedent årligt afkast på 6,6 pct. Det ligger langt under JPMorgans afkast, og det er også mindre end markedsafkastet.

I 10-årsperioden 2007-16 ser sammenligningen endnu værre ud for GS. Det skyldes, at det gik helt galt under finanskrisen. Aktionærerne i GS tabte således 65 pct. i 2008. GS kom stærkt igen i 2009, men det var ikke nok til at genskabe det tabte.

J

I 2011 kørte GS igen ind i muren. Aktionærerne tabte næsten 50 pct.

GS har også skuffet markant i 2017. De store udsving er en fortælling om en bank, der ofte tager meget risikable *bets*. Disse *bets* tages som hovedregel for andre folks penge, for ledelsen er næsten altid vellønnet.

I årene op til finanskrisen formåede CEO Blankfein således at tjene godt 120 mio. dollars, hvilket var cirka det dobbelte af Dimon i JPMorgan. Under krisen falder aflønningen, men herefter er Blankfein kommet tilbage på et stabilt niveau omkring 24 mio. dollars årligt. Og det på trods af, at GS i nogle år ganske enkelt underpræsterer.

I relation til Dong undrer det, at man går sammen med en spiller, der er kortsigtet, virker ustabil og har et blakket omdømme. Hvis tv-detektiven Barnaby skulle se på sagen, ville han ikke kunne slippe den tanke, at topledelsen i Dong kan have haft et særligt ønske om at få de raske GS-folk om bord, for de holder sig ikke tilbage, når der skal aftales løn og bonusordninger.

Hvis vi skal tænke frem i forhold til nationens interesser, må man sige, at det vil være interessant med et samarbejde med Buffett og Berkshire Hathaway Energy. Buffett har rigeligt med midler, der venter på at blive investeret.

BHE har industriel ekspertise, er vellidt hos myndigheder og forbrugere og har tradition for langsigtet ejerskab i modsætning til GS.

Desuden er Buffett kendt for at efterlade meget til aktionærerne.

Det er muligt, at Berkshire Hathaway forsøgte at komme ind i Dong, men da papirerne i Finansministeriet er forsvundet, må man sige, at »the answer is blowing in the wind.«

Men det ville have været meget bedre, hvis Danmark og Warren Buffett havde indledt et samarbejde, som kunne være kombineret med statslig kapitaltilførsel til historisk lave finansieringsomkostninger.

Jyllands-Posten Debat, 17.10.2017